

עת"א 17681/02/15 - מ ד ב ע נגד משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר- מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 17681-02-15 ב ע(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת מיכל ברנט
העותר	מ ד ב ע (אסיר)
נגד	
המשיבים	1. משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר 2. מדינת ישראל

החלטה

כללי

העותר מרצה 3 שנות מאסר בגין עבירות מרמה וקשירת קשר לפשע, החל מיום 24.11.13, זהו מאסרו הרביעי, הוא מסווג לקטגוריה א' ומוגדר כבעל פרופיל אלמ"ב לאור ריצוי מאסר קודם בגין אלימות כלפי גרושתו מאסר ממנו השתחרר בשנת 2012.

במהלך ריצוי המאסר הנוכחי הוגש כנגד העותר כתב אישום נוסף במסגרת ת"פ (מחוזי ב"ש) 60470-11-14 בגין עבירות מרמה נוספות, ובהסכמת הצדדים הורה בית המשפט ביום 17.12.14 כי העותר ישהה בחלופת מעצר בדמות המשך מאסרו, בתוספת שני תנאים מגבילים כדלקמן:

א. העותר לא יצור קשר עם מי מהמעורבים בפרשה מושא האישומים נגדו, למעט בת זוגו הגב' מ פ, וגם עמה לא ישוחח על פרשת האישומים מושא ההליך הנוכחי.

ב. העותר לא יצא לסבב חופשות.

לטענת העותר הוא אינו מצוי בקשר עם גרושתו מאמצע שנת 2011, והוא מבקש לפתוח דף חדש ולצאת לחופשה מיוחדת על מנת להינשא לבחירת ליבו, הגב' מ פ. לאחר שבדין קודם, ביום 25.2.15, קבע כבוד הנשיא, השופט טל כי על העותר להגיש בקשה מסודרת לפחות 30 יום מראש, הגיש העותר ביום 8.3.15 בקשה מתוקנת ובה בקשה להינשא ביום 30.3.15 באולם שמחות באשדוד.

המשיב מתנגד להוצאת העותר לחופשה מיוחדת ומכאן העתירה שלפני.

עמוד 1

טיעוני הצדדים

לטענת ב"כ העותר, העותר פעל בהתאם להחלטת כבוד הנשיא טל מיום 25.2.15, והגיש בקשה מתוקנת זמן סביר מראש. מדובר בחופשה מיוחדת בת מספר שעות בלבד, במהלכה ילווה העותר על ידי שני מפקחים, אחותו ואחיו, שניהם נעדרי עבר פלילי.

ב"כ המשיב טען כי מבחינת הגדרות שב"ס העותר הינו בסטטוס של עצור עד תום ההליכים, ועל כן אינו זכאי לצאת לחופשה מיוחדת. בנוסף, נטען כי העותר לא קיים את החלטת הנשיא טל כיוון שהבקשה לא הוגשה זמן מספיק מראש. עוד נטען, כי הוצע לעותר לקיים את חתונתו בין כתלי הכלא והוא סרב לכך.

דין והכרעה

בהחלטתו מיום 25.2.15 ציין כבוד הנשיא כי חוות דעת אלמ"ב הגלויה ובעיקר החסויה מביאות אותו למסקנה כי "יציאתו של העותר ולו לחופשה חריגה למשך מספר שעות מבלי מתן הודעה מוקדמת על המועד המבוקש ליציאה, עלולה לסכן אחרים", וכי "באם העותר יבקש לקבוע מועד חדש לחתונה מחוץ לכתלי בית הסוהר יודיע את המועד המבוקש לשב"ס לפחות 30 יום לפני אותו מועד על מנת **שבמידה ושב"ס יהיה מוכן עקרונית להסכים להוצאת העותר לחופשה החריגה באותו מועד**, יוכלו להעשות הסידורים המתאימים על מנת להפיג את המסוכנות". (ההדגשה שלי- מ.ב.)

אכן העותר פעל בהתאם להחלטה והגיש את הבקשה מבעוד מועד, דא עקא כי חוות דעת אלמ"ב עדכנית מיום 19.3.15, המתייחסת להחלטה זו מציינת מפורשות כי מדובר באסיר בעל רמת מסוכנות גבוהה, שאינו מכיר בהתנהגותו האלימה ובצורך לטיפול בתחום זה, וכי אין בהיערכות בקהילה ליציאתו מן הכלא כדי להפחית ממסוכנות זו.

כפי שציין כב' השופט שהם ברע"ב 4234/13 רוזנשטיין נגד מדינת ישראל, "...עצם ההחלטה לאשר יציאתו של אסיר לחופשה, נתונה לשיקול דעתם של הגורמים המוסמכים בשב"ס, ותפקידו של בית המשפט מתמצא בבחינת חוקיותה של ההחלטה המינהלית, ועד כמה היא מצוייה במתחם הסבירות. לפיכך, על בית המשפט לבחון "האם שקלו הגורמים המוסמכים את מלוא השיקולים הצריכים לעניין והאם איזנו ביניהם כראוי - ואין הוא רשאי להחליף את שיקול הדעת המקצועי בשיקול דעתו הוא" (רע"ב 5947/08 מדינת ישראל נ' בסה; רע"ב 10462/03 מדינת ישראל נ' אביטל)."

בשים לב לדברים האמורים, לחוות דעת ועדת אלמ"ב העדכנית ולמקום בו מבקש העותר להינשא, אשדוד, מצאתי כי החלטת המשיב שלא להתיר חופשה חריגה לעותר הינה סבירה, והיא אינה מצריכה התערבותי. זאת בפרט לנוכח העובדה כי קיימת בפני העותר אלטרנטיבה לקיים את החתונה בין כתלי הכלא, ולא הוצג כל נימוק משכנע מדוע בחר הוא שלא לעשות כן.

בנסיבות אלה מצאתי לדחות את העתירה.

בשולי הדברים ולפנים משורת הדין, מצאתי לבקש את ועדת אלמ"ב לבחון תוך 30 יום עמדתה באשר לאפשרות לקיים את החתונה במקום מרוחק ובהתאם לכך ישקול המשיב מחדש עמדתו.

המזכירות מתבקשת לשלוח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ו' ניסן תשע"ה, 26 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.